

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

ACTIVATED

Τόμος 19 • Τεύχος 6

ΕΙΜΑΙ Η ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Όπως κι εσύ επίσης!

Η εφαρμογή της συμπόνιας

Σχεδιάζετε τοίχους
ή κύκλους;

Μετάδωσε το καλό κι εσύ

Είναι δυνατόν
να κουράσουμε
τον Θεό;

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΥΠΟΚΙΝΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΙΝΟΥΜΕΝΟΙ

Είμαι σίγουρος πως οι περισσότεροι από μας βλέπουμε τη Μητέρα Τερέζα και άλλα παρόμοια άτομα και σκεφτόμαστε ότι ποτέ δεν θα μπορούσαμε να τους μοιάσουμε, ποτέ δεν θα φτάναμε τον δικό τους βαθμό αγιότητας, ούτε θα καταφέραμε να αλλάξουμε τις ζωές τόσων πολλών ανθρώπων. Ίσως αυτό και να αληθεύει, όμως η τραγωδία έγκειται στο γεγονός ότι επειδή τόσο

πολλοί νομίζουν ότι δεν μπορούν, σταματάνε και να προσπαθούν.

Όμως η Μητέρα Τερέζα δεν ξεκίνησε με το όραμα να αγιάσει, ή να λάβει το Βραβείο Νόμπελ. Ούτε ξεκίνησε με το να βοηθάει τεράστια πλήθη από πολύ φτωχούς ανθρώπους. Απλά είδε την ανάγκη που υπήρχε και ανταποκρίθηκε.

Είναι έργο του Θεού να χρησιμοποιεί συνηθισμένα άτομα σε συνήθεις περιστάσεις για να δείχνει ασυνήθιστη αγάπη. Όλα βασίζονται στον κανόνα του Ιησού για τη ζωή, ο οποίος εκφράστηκε με διαφορετικούς τρόπους σε μία-δύο περιστάσεις: Να αγαπάτε τον Θεό πάνω απ' όλα και να αγαπάτε τους άλλους όπως αγαπάτε τον εαυτό σας,¹ και να φέρεστε στους άλλους όπως θα θέλατε να φέρονται κι αυτοί σε σας.² Αν προσπαθούμε να εφαρμόσουμε το παραπάνω, μπορεί η μία επιλογή, η μία πράξη, η μία συνομιλία τη φορά να μην αλλάξει τον κόσμο όλο αμέσως, όμως θα αλλάξει τον κόσμο γύρω μας – τόσο την ίδια μας τη ζωή όσο και τη ζωή αυτών που αγγίζουμε.

Ο απόστολος Παύλος, επεξηγώντας τη ζωή προσφοράς που αυτός και οι πρώτοι Χριστιανοί είχαν ενστερνιστεί, είπε, «Η αγάπη του Χριστού μας παρακινεί».³ Αυτή η ίδια αγάπη μπορεί να παρακινεί κι εμάς επίσης. Όσο περισσότερο κάνουμε πράξη την αγάπη του Θεού, τόσο περισσότερο πολλαπλασιάζεται αυτή, τόσο περισσότερο γίνεται μέρος των ενεργειών μας και τόσο περισσότερο γίνεται ορατή στις πράξεις μας. Αυτό ήταν το μυστικό της επιτυχίας του Παύλου, της Μητέρας Τερέζας – και μπορεί να γίνει και το δικό μας.

Αυτό το τεύχος του *Activated* είναι αφιερωμένο σε όλους εκείνους που προσφέρουν ανιδιοτελώς τον εαυτό τους παρακινούμενοι από την αγάπη του Χριστού. Ίσως να νοιώθετε άγνωστοι εκεί που βρίσκεστε, όμως ο Θεός γνωρίζει και σας βλέπει.

Samuel Keating
Εκδότης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2018 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-209-X

1. βλ. Ματθαίου 22:37- 40

2. Ματθαίου 7:12

3. Κορινθίους Β' 5:14

Αν και τα αισθήματα
έρχονται και παρέρχονται,
η αγάπη του Θεού για εμάς
παραμένει. — C.S. Lewis
(1898–1963)

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ELSA SICHROVSKY

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΟΤΑΝ ΗΜΟΥΝ ΕΝΝΕΑ, ο μεγάλος μου αδελφός και εγώ πήγαμε για μπάνιο. Δεν είχα μάθει ακόμα να κολυμπώ καλά και το μόνο που έκανα ήταν λίγο ανάσκελα και λίγες απλωτές. Ο μεγαλύτερος αδελφός μου ήταν πολύ καλός κολυμβητής και γι' αυτό οι γονείς μου τον είχαν στείλει να με προσέχει. Εκείνο το πρωινό αυτός κι εγώ είχαμε κάποια διαφωνία για κάτι που δεν θυμάμαι, έτσι δεν μου άρεσε και τόσο το γεγονός ότι οι γονείς μου επέμεναν να είναι και αυτός εκεί. Ήμουν αποφασισμένη να κάνω το δικό μου και επέμενα να κολυμπώ μόνη μου.

Ξεκίνησα απ' τα ρηχά της πισίνας και πήγαινα ανάσκελα για λίγο, μέχρι που ξαφνικά αντιλήφθηκα ότι ίσως να είχα πλησιάσει στο άλλο τέλος της πισίνας και ανησύχησα μήπως κτυπήσω το κεφάλι μου στο τοίχιο της πισίνας. Με το σκεπτικό ότι ίσως να απείχα λίγα χιλιοστά απ'

το τέλος, γύρισα μπρούμυτα. Στην πραγματικότητα είχα διανύσει μόνο τα τρία τέταρτα της πισίνας όμως δεν μπορούσα να αγγίξω τον πάτο. Πανικοβλήθηκα και άρχισα να πλατσουρίζω, κάτι το οποίο με έκανε να πίνω νερό από τη μύτη και το στόμα. Ενώ πνιγόμουν και πάλευα απεγνωσμένα, ένοιωσα δύο χέρια γύρω απ' τη μέση να με σηκώνουν μέσα απ' το νερό και να με πηγαίνουν στην άκρη της πισίνας.

«Είσαι καλά;» με ρώτησε ο αδελφός μου. Μουρμούρισα κάτι ενώ έφτυνα νερό απ' το στόμα μου, νοιώθοντας ντροπιασμένη και προσμένοντας να με μαλώσει. Αντίθετα όμως, αυτός περίμενε μέχρι να ηρεμήσω και μετά με έφερε σπίτι.

Απ' ότι θυμάμαι, ο μεγάλος μου αδελφός και εγώ δεν ήμασταν και τόσο δεμένοι. Τσακωνόμαστε για το παραμικρό, όπως για το ποιος έπαιρνε το μεγαλύτερο κομμάτι ψωμί για πρωινό.

Όμως την ημέρα που με διέσωσε στην πισίνα, εκδηλώθηκε η δύναμη της αδελφικότητάς μας. Παρ' όλες τις διαφορές μας, τη στιγμή που τον χρειάστηκα το περισσότερο, αυτός ήταν δίπλα μου.

Η αγάπη του αδελφού μου ήταν μια απεικόνιση για το πώς ο Ιησούς, ο πνευματικός μου Μεγάλος Αδελφός, είναι πάντα μια παρούσα βοήθεια στις δυσκολίες. Ακόμα και όταν εγώ νοιώθω απόμακρη απ' Αυτόν λόγω της δικής μου περηφάνιας και του δικού μου πείσματος και διαφωνώ μαζί Του για το πώς ενεργεί στη ζωή μου, Αυτός δεν επιτρέπει τις δικές μου επηρμένες αξιώσεις ανεξαρτησίας να Τον σταματήσουν απ' το να με αγκαλιάζει σε κινδύνου και άγχους.

Η ELSA SICHROVSKY ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIA FONTAINE

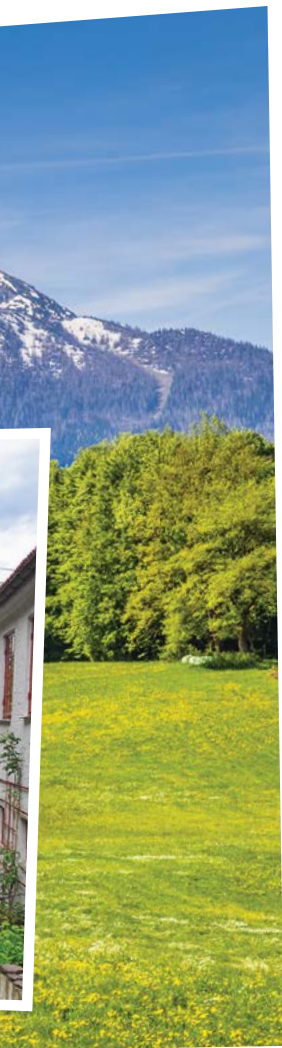
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΟΤΑΝ ΝΟΙΩΘΩ ΝΑ ΕΠΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΠΟΙΑ ΚΟΠΩΣΗ, λόγω των όσων πρέπει να κάνω και των καταλυτικών τους ημερομηνιών, κάτι που με βοηθάει είναι να σταματώ περιστασιακά για λίγα λεπτά και να δίνω την ευκαιρία στον νου μου και την καρδιά μου να χαλαρώνουν.

Μερικές φορές βγαίνω στο μπαλκόνι ή κάθομαι σε μια καρέκλα κοντά στην γυάλινη πόρτα και αφήνω τα κουρασμένα μου μάτια να κοιτάζουν τις ομορφιές που υπάρχουν εκεί έξω. Από εκεί που κάθομαι, το σκηνικό είναι γεμάτο από δένδρα και μεστά χωράφια, ενώ στο βάθος υψώνονται βουνά. Το πυκνό δάσος από δένδρα και το πράσινο χρώμα τους έχουν μια πολύ καταπραϊντική επίδραση όταν τα κοιτάς.

Φαντάζομαι ότι και τα πουλιά πρέπει να σκέπτονται το ίδιο, επειδή παντού γύρω στο σπίτι μας υπάρχουν άφθονα πουλιά από κάθε είδος, μέγεθος και χρώμα. Τα φανταχτερά κίτρινα πουλιά είναι τα αγαπημένα μου. Δεν είναι μόνο όμορφα να τα βλέπεις, αλλά και το τραγούδι τους επίσης ακούγεται δυνατό και χαρούμενο.

Καθ' όν χρόνο εστιάζομαι σε αυτές τις απόμακρες ομορφιές, είναι αδύνατο να μην νοιώσω έμπνευση. Δυστυχώς όμως, όπως και η ζωή, όλα δεν είναι τέλεια όταν κοιτάζω λίγο πιο κοντά μου. Πολύ κοντά στο μπαλκόνι περνάνε χοντρά μαύρα και γκριζα ηλεκτρικά καλώδια και δείχνουν σαν άσχημες έντονες γραμμές πάνω σε πίνακα ζωγραφικής. Προσπαθούν να αμαυρώσουν την ομορφιά αυτού του τέλειου δώρου. Στην άλλη πλευρά του δρόμου από κάτω, πάνω στην ταράτσα ενός μικρού σπιτιού υπάρχει ένα δορυφορικό πιάτο ενώ στον ίδιο δρόμο υπάρχει μια παλιά, άχρηστη κολώνα φωτισμού χωρίς το πάνω μέρος της, στρεβλή και με τις σιδερένιες βέργες να ξεπετάγονται μέσα απ' το μεπτόν

οδεύοντας προς όλες τις πλευρές. Φαίνεται να μην εξυπηρετούν τίποτα άλλο απ' το να μπερδεύονται με το φώς και το σχέδιο της φύσης.

Προσπαθούσα να χαλαρώσω σε μια από αυτές της στιγμές διαλείμματος, όμως έπιασα τον εαυτό μου να δίνει περισσότερη προσοχή σε αυτά τα ψεγάδια μέσα σε αυτό το όπως και να έχει όμορφο σκηνικό, όταν ο Θεός με μάλωσε κάπως χαιδευτικά παρουσιάζοντάς μου ένα μικρό σκετς όπου οι δημιουργίες Του ήταν οι κύριοι πρωταγωνιστές. Ενώ παρακολουθούσα, παρασυρμένη κάπως από τις μη εμπνευστικές προσθήκες στο σκηνικό μπροστά μου, ήλθε το αγαπημένο μου κίτρινο πουλί και κάθισε λίγα μόνο μέτρα από το μπαλκόνι μου πάνω στα καλώδια και άρχισε να μου τραγουδάει την αγαπημένη του μελωδία.

Εντελώς ξαφνικά, τα καλώδια εκείνα, έχασαν την ασχήμια τους, επειδή κατάλαβα πως αν αυτά δεν ήταν εκεί, αυτός ο μικρός αγγελικός εμπνευστής δεν θα ήταν εκεί για να μου τραγουδάει. Καθώς άρχισα να χαλαρώνω, ένα ζευγάρι από κατακόκκινα πουλιά κούρνιασαν στο δορυφορικό πιάτο. Έδειχναν τόσο άνετα και ήρεμα και παρέμειναν εκεί για αρκετή ώρα, δίνοντάς μου την ευκαιρία να τα απολαύσω. Έδειχναν να επικοινωνούν με τόσο ενθουσιασμό ώστε να με κάνουν να φανταστώ ότι ίσως συζητούσαν για τα πεπραγμένα της ημέρας. Ο δικός μου εστιασμός και η απόλαυση που προσέφεραν ενώ τα παρατηρούσα έκανε την ασχήμια της αντένας να χαθεί καθώς αυτή μετατράπηκε σε μια θεατρική σκηνή μέσα σε αυτό το χαρωπό διάλλειμα.

Κατόπιν το αποκορύφωμα εκτυλίχθηκε καθώς άρχισαν

Η αγάπη του Ιησού είναι τέλεια. Υπάρχουν πολλά πράγματα που είναι ωραία, όμορφα και υπέροχα, όμως τίποτα δεν είναι τέλει όπως η αγάπη Του. Ζούμε σε έναν ατελή κόσμο, με ατελείς ανθρώπους, σε ατελείς συνθήκες, όμως η δική Του αγάπη μας δίνει την δυνατότητα ώστε εμείς να ξεπερνάμε οτιδήποτε βγει στον δρόμο μας.

Η αγάπη του Ιησού είναι δωρεάν. Και αυτό είναι πάρα πολύ καλό, επειδή όλοι μας αμαρτάνουμε και κάνουμε λάθη. Αν έπρεπε να κερδίσουμε την αγάπη του Ιησού, κανένας μας δεν θα την είχε.

Η αγάπη του Ιησού είναι αιώνια. Δεν μπορεί να κλαπεί ούτε να χαθεί. Δεν γερνάει με τον χρόνο ούτε βγαίνει εκτός μόδας. Είναι παραδοσιακή και ιστορική, συγχρόνως όμως είναι σύγχρονη και ζωντανή. Είναι παντοτινή. Αυτός μας αγάπησε από την αρχή του χρόνου και θα μας αγαπά σε όλη την διάρκεια της αιωνιότητας.

—*Maria Fontaine*

να συγκεντρώνονται μαύρα σύννεφα. Νόμιζα ότι το μικρό θέαμα έφθανε στο τέλος του, όμως επρόκειτο να δω ότι μόλις είχε αρχίσει. Καθώς άρχισε να βρέχει, μια ολόκληρη ομάδα από χελιδόνια και σπουργίτια συνοδευόμενα από τον κίτρινο εμπνευστή μου και κάμποσα άλλα κόκκινα πουλιά άρχισαν να συγκεντρώνονται πάνω στα μαύρα καλώδια. Τραγουδούσαν με τόση χαρά μες τη βροχή, καθώς αυτή τα ξέπλενε από τη σκόνη και τη βρωμιά της ζωής και αυτά χοροπηδούσαν παιχνιδιάρικα λες και ήταν μικρά παιδιά που έπαιζαν με το ποτιστικό του γρασιδιού.

Η μπόρα δεν κράτησε για πολύ. Καθώς ο ήλιος βγήκε ξανά πίσω απ' τα μαύρα σύννεφα, είδα τα πράγματα όπως ποτέ πριν. Κατόν ησασ πως τόσα πολλά πράγματα που αντιμετώπιζουμε στη ζωή, ειδικά όταν τα πράγματα δεν πάνε και τόσο καλά, μπορεί να δείχνουν πολύ άσχημα και ίσως να φαίνονται ότι αμαυρώνουν τις ελπίδες μας και τα όνειρα για το μακροπρόθεσμο μέλλον. Όμως τόσα πολλά μπορούν να αλλάξουν, αν εμείς αφήσουμε τον Θεό να μας δείξει πως αυτά τα φαινομενικά άσχημα πράγματα που μας κρύβουν την εικόνα προς το παρόν, μπορεί να γίνουν δίοδοι για τις ευλογίες και την ομορφιά και το δέος που θέλει να φέρει στη ζωή μας Αυτός. Αν μόνο μπορούσαμε να θυμόμαστε πως αυτά αποτελούν το σκηνικό που δημιουργείται, μέσα από το οποίο ο Θεός μπορεί να μας προσφέρει τους πιο πολυτίμους θησαυρούς χαράς και ελπίδας και την υπενθύμιση ότι υπάρχει ομορφιά στο καθετί που φέρνει στο διάβα μας Αυτός.

Η ΜΑΡΙΑ FONTAINE ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, Ο PETER AMSTERDAM, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

Η ΑΛΥΣΙΔΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΕΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA PERLINI

ΠΑΝΤΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΖΟΜΟΥΝ ΑΠΟ ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΟΥΝ. Όταν ήμουν μικρή, ήταν ένας φίλος στο σχολείο που ποτέ δεν αντιδικούσε με τους άλλους όταν αυτοί τον κοροΐδευαν επειδή αυτός ήταν λίγο άγαρμος και είχε σπυράκια στο πρόσωπο. Πιο μετά, εγώ η ίδια έπρεπε να μάθω να συγχωρώ, όταν ο φίλος μου με άφησε χωρίς κάποιο προφανή λόγο και χωρίς κάποια εξήγηση. Μετά ακολούθησε ο γάμος μου, που προσέφερε ατελείωτες ευκαιρίες για να συγχωρείς και να συγχωρείσαι. Επίσης όταν δουλεύεις σαν ομάδα σου δίνονται πολλές ευκαιρίες για να εξασκείς τη συγχώρεση.

Η αλήθεια είναι, ότι είμαι τύπος που σε γενικές γραμμές προτιμά να μην έρχεται αντιμέτωπος με τους άλλους, ούτε να χολώνομαι εύκολα. Όμως θα μπορούσα εγώ να

συγχωρέσω κάποιον που σκότωσε κάποιον που εγώ αγαπούσα; Ή αν είχα μπει άδικα στη φυλακή για πολλά χρόνια; Ή αν ο πόλεμος είχε καταστρέψει το σπίτι μου και την πόλη μου και έπρεπε να φύγω σαν πρόσφυγας – και να με βλέπουν ύποπτα οι περισσότεροι άνθρωποι;

Δεν ξέρω αν θα μπορούσα.

Είναι καλό να ξέρουμε ότι υπάρχουν άνθρωποι που συγχωρούν, οι οποίοι μπορούν να ακτινοβολούν σαν φάροι ελπίδας. Από τον Ιησού και τους αμέτρητους αποστόλους και τους ακτιβιστές μέχρι τους γονείς εκείνους της ομάδας των Άμις που συγχώρεσαν και βοήθησαν την οικογένεια εκείνου που σκότωσε τα παιδιά τους,¹ μέχρι το πρόσφατο παράδειγμα του Πατέρα Boules George μετά τις διπλές βομβιστικές επιθέσεις στην Τάντα και την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου που σκότωσαν 44 Χριστιανούς και τραυμάτισαν περισσότερο από 100 άτομα την Κυριακή των Βαΐων το 2017.

Το κήρυγμά του εξέφρασε συγχώρεση προς εκείνους που έκαναν αυτό το κακό και ένα κάλεσμα προς τους πιστούς να προσευχηθούν γι' αυτούς που το διέπραξαν, ώστε να δούνε το

φως και να βιώσουν την ανιδιοτελή αγάπη του Θεού.²

Μου κάνει τόση μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι δίπλα σε τέτοια απεχθή άτομα τα οποία διέπραξαν τόσο απαίσια εγκλήματα, υπάρχουν άτομα που μπορούν και συγχωράνε και αυτό ξεπερνά κάθε ανθρώπινη λογική. Το μίσος γεννά μίσος, όμως η αγάπη γεννά αγάπη και η αγάπη του Θεού έχει τη δύναμη να δημιουργεί αγάπη αντί για θάνατο.

Προσωπικά πιστεύω ότι αυτή η διαδικασία αρχίζει με μικρά βήματα συγχώρεσης που ξεκινάνε μέσα από την οικογένεια ή έναν στενό κύκλο από φίλους και συνεργάτες. Ίσως να φαίνεται κάπως ασήμαντο σε σύγκριση με τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κόσμος, τους πολέμους, τις μάχες που δίνουν οι πολιτικοί, κτλ. Όμως στην ουσία ξεκινά από εμάς τους ίδιους. Ξεκινά μέσα από την προσωπική μας ζωή και τις επιλογές που κάνουμε καθημερινά.

Η ANNA PERLINI ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE,³ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

1. βλ. <https://lancasterpa.com/amish/amish-forgiveness/>
2. βλ. <http://scoopempire.com/father-boules-george-sends-incredibly-humane-message-to-terrorists/>
3. <http://www.perunmondomigliore.org>

Αν οι αμαρτίες σας,
σας έχουν κάνει μαύρους,
Εγώ θα σας καθαρίσω και θα
σας γυαλίσω. Αν και σεις νοιώθετε
καψαλισμένοι και αποτειωμένοι,
Εγώ μπορώ να σας δώσω μια
νέα ζωή. — Ησαΐας 1:18, σε
ελεύθερη μετάφραση.

ΤΟ ΚΑΜΕΝΟ ΚΑΤΣΑΡΟΛΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ EVELYN SICHROVSKY

ΟΥΤΕ ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΣΥΝΝΕΦΑ
ΟΥΤΕ Ο ΠΑΓΕΡΟΣ ΑΓΕΡΑΣ ΠΟΥ
ΦΥΣΟΥΣΕ, έδειχναν τόσο μαύρα
και παγωμένα όσο η δική μου καρδιά.
Καθώς έπαιρνα ένα κατσαρόλι απ' το
ντουλάπι της κουζίνας, γεμίζοντάς το
με νερό, ρίχνοντας τα φασόλια μέσα
και ανάβοντας την κουζίνα, το μυαλό
μου αναλογιζόταν τα γεγονότα των
περασμένων εβδομάδων και μηνών.

Δύο ώρες αργότερα, ξαφνικά μου
ήρθε οσμή από κάτι καμένο: Καπνός,
είπα μέσα μου, και έτρεξα στην κουζίνα
η οποία είχε γεμίσει από μαύρο καπνό
ενώ το καπάκι απ' το κατσαρόλι χορο-
πηδούσε. Αμέσως έκλεισα την κου-
ζίνα, άρπαξα το κατσαρόλι, το έβαλα
στον νεροχύτη και άνοιξα την βρύση.
Το νερό τσιρτσίριζε όταν άνοιξα το
καπάκι.

Το κατσαρόλι ήταν καμένο και
κατάμαυρο παντού, δεν είχε μείνει
τίποτα από τα φασόλια, παρά μόνον
μια λειωμένη μάζα που συνέχιζε να

καπνίζει. Ακόμα και το καπάκι είχε
αρπάξει. Αν και στο παρελθόν είχα
κάψει το φαγητό και άλλες φορές,
ποτέ δεν ήταν τόσο άσχημα. *Το κατσα-
ρόλι καταστράφηκε ολοσχερώς, σκέ-
φτηκα. Δεν υπάρχει περίπτωση να μπο-
ρέσω να το καθαρίσω ξανά.*

Καθώς βρισκόμουν εκεί μέσα στην
κάπνα και τον ατμό, δεν μπορούσα να
μην δω τον παραλληλισμό με την προ-
σωπική μου ζωή εκείνη την εποχή: Ένα
καμένο, μαυρισμένο χάλι. Είπα μέσα
μου, *καταστράφηκε εντελώς! Δεν υπάρ-
χει ελπίδα να το χρησιμοποιήσω ξανά.*

Καθώς ξάπλωσα στο κρεβάτι εκείνο
το βράδυ, οι σκέψεις μου πήγαν στον
Ιησού. *Σε αγαπώ, μου ψιθύρισε ο*
Ιησούς και πάντα θα σε αγαπώ, ό,τι
και να έχεις κάνει ή δεν έχεις κάνει εσύ.
Μαζί, μπορούμε να κάνουμε πάντα μια
νέα αρχή.

Το καμένο κατσαρόλι μου έγινε μια
έμπνευση, δίνοντάς μου το κουράγιο
να συνεχίσω, όταν τα συναισθήματα

κατάκριση απειλούσαν να με κατα-
κλύσουν. Ξόδεψα αρκετές ώρες ξύνο-
ντάς το με σύρμα και σαπούνι και
σιγά-σιγά το καμένο μαύρο μετα-
τράπηκε σε γκρι, κατόπιν σε ανοιχτό
καφετί, και στο τέλος ξαναβρήκε το
αρχικό του ασημί χρώμα. Καθώς το
ασημί απλωνόταν παντού, η πίστη μου
για εσωτερική θεραπεία αυξανόταν.
Στο τέλος το κατσαρολάκι μου ήταν
πεντακάθαρο σαν καινούργιο, καθαρι-
σμένο από κάθε μαύρο σημάδι.

Έμαθα πως όταν ο Θεός συγχωρεί,
δεν ξεχνά μόνο αλλά θεραπεύει κιό-
λας. Η άσβεστη αγάπη Του μας δίνει
το κουράγιο να σηκωθούμε ξανά απ'
το πέσιμό μας, την πίστη να ξεχάσουμε
το παρελθόν και την ελπίδα να βαδι-
σουμε προς το μέλλον.

Η EVELYN SICHROVSKY ΣΥΓΓΡΑΦΕΙ
BIBLIA ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ
ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ. ΖΕΙ ΣΤΗΝ
ΝΟΤΙΑ ΤΑΪΒΑΝ. ■

ΤΙ ΜΕ ΔΙΔΑΤΕ Η ΑΓΑΡ

ΑΠΟ ΤΟΝ ROALD WATTERSON

ΣΑΝ ΠΑΙΔΙ ΕΙΧΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΡ σε διάφορες εικονογραφημένες Βίβλους και γνώριζα ορισμένα βασικά πράγματα γι' αυτήν. Όμως φέτος, έχοντας αποφασίσει να διαβάσω τη Βίβλο από την αρχή μέχρι το τέλος, ενώ διάβαζα την ιστορία της απέκτησα μια νέα άποψη για το πώς ο Θεός αγαπά ξεχωριστά τον καθένα μας.

Η Άγαρ ήταν η Αιγύπτια δούλη της Σάρας, της γυναίκας του Αβραάμ.¹ Στην αρχή εμφανίζεται σαν ένας δευτερεύων χαρακτήρας στην ιστορία του Αβραάμ και τις διαθήκες που κάνει ο Θεός μαζί του. Ο Θεός είχε υποσχεθεί στον Αβραάμ αμέτρητους απόγονους όπως τα άστρα του ουρανού, όμως η Σάρα – που δεν ήταν ακόμα έγκυος και η οποία γινόταν ανυπόμονη για την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού – ζητά απ' τον Αβραάμ να πάρει τη δούλη της Άγαρ σαν δεύτερη γυναίκα του.

Ο Αβραάμ συμφωνεί και σε λίγο καιρό η Άγαρ μένει έγκυος. Εδώ είναι που τα πράγματα αρχίζουν να γίνονται κάπως παρακινδυνευμένα. Τόσο η Εβραϊκή όσο και η Μουσουλμανική παράδοση λέει ότι η Άγαρ ήταν η κόρη ενός φαραώ και είχε δοθεί στον Αβραάμ σαν δώρο σε ένα απ' τα ταξίδια του στην Αίγυπτο. Είτε αυτό αληθεύει είτε όχι δεν το γνωρίζουμε με βεβαιότητα. Ανεξάρτητα απ' αυτό, άρχισα να φαντάζομαι πόσο απομονωμένη πρέπει να ένοιωθε αυτή η Αιγύπτια κοπέλα ανάμεσα σε ανθρώπους και μια κουλτούρα εντελώς διαφορετική απ' τη δική της. Έτσι όταν μένει έγκυος, ίσως και να αρχίζει να νιώθει ότι τα πράγματα θα πάνε λίγο καλύτερα. Ίσως να ελπίζει ότι θα έχει κάποια αξία ανάμεσα σε έναν ξένο λαό. Ίσως αρχίζει να το παίρνει επάνω της κάπως. Όπως και να έχει, η Βίβλος μας αναφέρει ότι «άρχισε να καταφρονεί την κυρία της».²

Η Σάρα παραπονιέται στον Αβραάμ και ο Αβραάμ λέει στην Σάρα ότι η Άγαρ είναι δική της υπόθεση και η Σάρα μπορεί να κάνει ό,τι νομίζει καλύτερο. Οτιδήποτε αποφάσισε να κάνει η

Σάρα, αναγκάζει την έγκυο Άγαρ να φύγει στην έρημο όπου στη συνέχεια την βλέπουμε δίπλα σε μια πηγή διασπασμένη, να πίνει νερό.

Εδώ είναι το μέρος της ιστορίας που μου αρέσει: Ο Θεός στέλνει έναν άγγελο να βρει αυτή την φυγάδα κοπέλα και να την φέρει πίσω στην κατασκήνωση του Αβραάμ. Ήταν μια κοπέλα που πιθανόν ένοιωθε ανάξια, ανεπιθύμητη και αναξιαγάπητη· μια κοπέλα με κάποιο εγωισμό, με σφάλματα και αποτυχίες· μια κοπέλα από την Αίγυπτο, που πιθανόν να ακολουθούσε τις δικές της παραδόσεις και να ήταν ειδωλολάτρης· μια κοπέλα που είχε περιφρονήσει την κυρία της, μια κοπέλα που αναμφίβολα θα έκανε και άλλα λάθη στο μέλλον.

Όμως εδώ μέσα στην έρημο – μέσα στην απόγνωσή της – ο Θεός εμφανίζεται στην Άγαρ, επειδή κάτω από τις συνθήκες, τις επιλογές, τα σφάλματα και τις αποτυχίες κτυπά η καρδιά μιας δημιουργίας στην οποία ο Θεός ενεφύσησε ζωή. Και αυτό βλέπει ο Θεός και στέλνει έναν άγγελο να βρει αυτή την κοπέλα της οποίας η ύπαρξη ξεκίνησε απ' Αυτόν και της οποίας τη ζωή κατέγραψε στο βιβλίο Του.

Εκείνη η συνάντηση με τον άγγελο μέσα στην έρημο είναι αρκετή ώστε

1. Διαβάστε την ιστορία στο Γένεση 16.
2. Γένεση 16:4
3. Γένεση 16:13

να ενθαρρύνει την Άγαρ να επιστρέψει σπίτι. Όμως πριν το κάνει αυτό, δίνει ένα όνομα στον Θεό εκείνο που την αναζήτησε και της μίλησε. Τον αποκαλεί «ο Θεός που με βλέπει».³

Ξέρετε πως είναι εκείνες οι μέρες σας, όταν δεν δείχνετε τόσο καλά ούτε νοιώθετε τόσο καλά; Οι δικές μου μέρες συνήθως σημαδεύονται από αχτένιστα μαλλιά, ένα σκοροφαγωμένο πουλόβερ που είναι και άνετο και άσχημο, ρούχα που δεν ταιριάζουν και μια σφοδρή επιθυμία να περνάω απαρατήρητος. Μερικές φορές με πλημμυρίζουν οι πνευματικές μου ελλείψεις, όπως όταν ρωτώ τον εαυτό μου, για το πόσο αγαπώ τον Θεό ή ποιες συμπεριφορές πρέπει να ξεφορτωθώ ή τις προσευχές που δεν έχω προσευχηθεί ή τα πράγματα που δεν έχω καταφέρει να κάνω. Αυτά είναι μερικά απ' τα πράγματα που με κάνουν να νοιώθω ανάξιος ώστε να μη θέλω να με προσέχει καν ο Θεός.

Όμως είναι εκείνες οι φορές όταν νοιώθεις το περισσότερο ανάξιος να αγαπηθείς που ο Θεός κάνει κάτι για σένα και σου λέει ότι γι' Αυτόν αξίζεις και αυτό σε αλλάζει. Όπως έκανε ο Θεός για την Άγαρ εκείνη την ημέρα. Της έδειξε ότι Αυτός νοιαζόταν γι' αυτήν, την παρακολουθούσε και είχε κάποιο σχέδιο για τη ζωή της. Αυτή είναι η δύναμη του να σε βλέπει ο Θεός. Ήταν αυτή η δύναμη που έδωσε

στην Άγαρ την εσωτερική ισχύ να γυρίσει και να επιστρέψει σε μια κατάσταση όπου μόλις πριν λίγες μέρες ένοιωθε ανυπόφορα.

Μου αρέσουν τόσα πολλά πράγματα σε αυτήν την ιστορία, όμως ξεχωρίζουν τρία κύρια σημεία:

Το πρώτο είναι ότι δεν υπάρχουν δευτερεύοντες χαρακτήρες για τον Θεό. Ίσως η βιβλική εξιστόρηση να έχει συμπυκνώσει την ιστορία της Άγαρ σε ένα – δύο κεφάλαια και να αναφέρεται στον ρόλο της σαν έναν δευτερεύοντα

ρόλο στην κεντρική ιστορία του Αβραάμ και της Σάρας. Όμως ο Θεός είχε ένα βιβλίο με το όνομά της μέσα σ' αυτό, στο οποίο αυτή ήταν το άστρο – η ιστορία της ζωής της. Και αυτό αληθεύει για τον καθένα που νοιώθει σαν ένας δευτερεύοντας χαρακτήρας στην ιστορία κάποιου άλλου.

Το δεύτερο σημείο είναι, πως αν και ο Θεός γνωρίζει για τις πιο άσχημες και χειρότερες στιγμές της ζωής σου, όμως δεν παύει να πιστεύει σε εσένα. Όπου και να βρίσκεσαι αυτή τη στιγμή, όποια και να είναι η πνευματική σου ή η φυσική σου κατάσταση, ο Θεός σε βλέπει και πιστεύει σε εσένα.

Και το τρίτο σημείο που μου αρέσει είναι ότι ο Θεός πήγε και βρήκε την Άγαρ, όταν αυτή ήταν φυγιάς. Υπάρχουν τόσες πολλές φορές στη ζωή μου όπου κι εγώ ήμουν φυγιάς από καταστάσεις. Ίσως όχι από φυσικής άποψης αλλά συναισθηματικής να το είχα βάλει στα πόδια ή να είχα κλειστεί στον εαυτό μου, όταν ένοιωθα παραφορτωμένος. Ξέρω πως αυτό συνέβαινε ανάμεσα και σε μένα και τον Θεό επίσης. Όμως ο Θεός βλέπει πού βρίσκομαι την κάθε στιγμή, τόσο από συναισθηματικής όσο και φυσικής άποψης – γεωγραφικής επίσης – και δεν υπάρχει τίποτα που να μπορεί να με χωρίσει από την αγάπη Του αυτή.

Ο ROALD WATTERSON ΕΙΝΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΤΗΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ. ■

Ο ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΣΟΥ κατοικεί ανάμεσά σας. ... Γεμίζει ευχαρίστηση και χαρά μαζί σας. ... Γεμάτος ενθουσιασμό θα σας τραγουδά χαρούμενα τραγούδια. — *Σοφονίας 3:17*

Αν κι εμείς είμαστε ελλιπείς, ο Θεός μας αγαπά πλήρως. Αν κι εμείς είμαστε ατελείς, Αυτός μας αγαπά τέλεια.

Αν και κι εμείς νοιώθουμε χαμένοι και χωρίς κατεύθυνση, η αγάπη του Θεού μας περιβάλει και μας διασφαλίζει. ... Αγαπά τον καθένα μας, ακόμα και εκείνους που είναι με ελαττώματα ή νοιώθουν εγκαταλελειμμένοι, αδέξιοι, θλιμμένοι ή συντετριμμένοι. — *Dieter F. Uchtdorf (γεννημένος το 1940)*

Η ανεξάντλητη αγάπη του Θεού για εμάς είναι ένα αντικειμενικό γεγονός, επιβεβαιωμένο ξανά και ξανά από τα Ιερά Κείμενα. Είτε το πιστεύουμε είτε όχι, αυτό αληθεύει. Οι δικές

μας αμφιβολίες δεν καταστρέφουν την αγάπη του Θεού, ούτε η αγάπη Του αυτή είναι δημιούργημα της δικής μας πίστης. Πηγάζει απ' την ίδια τη φύση του Θεού, ο οποίος είναι αγάπη και διαχέεται σε μας μέσα απ' την ένωσή μας με τον αγαπημένο Του Γιό. — *Jerry Bridges (1929–2016)*

Ο δημιουργός των άστρων θα προτιμούσε να πεθάνει για σένα αντί να ζει χωρίς εσένα. Και αυτό είναι γεγονός. Έτσι αν πρέπει να καυχηθείς για κάτι, καυχώσου για αυτό. — *Max Lucado (γεννημένος το 1955)*

Ο Θεός είναι αγάπη. Δεν μας χρειαζόταν. Όμως μας ήθελε. Και αυτό είναι το πιο εκπληκτικό πράγμα. — *Rick Warren (γεννημένος το 1954)*

Επειδή, είμαι πεπεισμένος ότι, ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε

αρχές ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα, ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε κάποια άλλη κτίση, θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη τού Θεού, η οποία υπάρχει στον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας. — *Ρωμαίους 8:38-39*

Ο Ουράνιος Πατέρας σας, αγαπά τον καθέναν σας. Αυτή η αγάπη δεν αλλάζει ποτέ. Δεν επηρεάζεται απ' το παρουσιαστικό σας, απ' τις ιδιοκτησίες σας ή από τα πόσα χρήματα έχετε στον τραπεζικό σας λογαριασμό. Δεν επηρεάζεται απ' τα χαρίσματά σας και τις ικανότητές σας. Απλά υπάρχει εκεί. Συνεχίζει να υπάρχει για εσάς, όταν είστε λυπημένοι ή ευτυχισμένοι, απογοητευμένοι ή γεμάτοι ελπίδα. Η αγάπη του Θεού υπάρχει για εσάς, είτε νοιώθετε να την αξίζετε, είτε όχι. Απλά υπάρχει για πάντα εκεί. — *Thomas S. Monson (γεννημένος το 1927)* ■

Ο Θεός έχει τη φωτογραφία σου μέσα στο πορτοφόλι Του. — Tony Campolo (γεννημένος το 1935)

ΕΙΜΑΙ Η ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ CHRIS MIZRANY

Η ΚΟΡΗ ΜΟΥ, Η ΚΡΙΣΤΕΝ, ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΑ ΜΑΣ, από τότε που γεννήθηκε. Η σύζυγός μου και εγώ παρακολουθούμε την κάθε της κίνηση και καταγράφουμε ό,τι κάνει και λέει. Μιλάμε πολύ γι' αυτήν και μοιραζόμαστε ιστορίες για τις αστείες της συνήθειες ή τα φαγητά που της αρέσουν. Της δίνουμε υποστήριξη και φροντίδα και κάνουμε ό,τι μπορούμε για να την προφυλάξουμε από κάθε κακό. Όλη μας η προσοχή είναι πάντα επάνω της, ακόμα και όταν κοιμάται και το πρώτο ξυπνάμε ανυπόμονοι να δούμε τι θα κάνει διαφορετικό κάθε νέα μέρα. Το γέλιο της πάντα μας κάνει να χαμογελάμε και τα δάκρυά της μας υποκινούν να επανορθώσουμε καταστάσεις. Για εμάς, αυτή είναι ό,τι καλύτερο.

1. βλ. Παροιμίες 3:11-12
2. βλ. Λουκά 12:29-31, Ματθαίου 7:11
3. βλ. Κορινθίους Β' 6:18
4. βλ. Γαλάτες 4:5-7

Εντούτοις, η Κρίστεν έχει τις στιγμές της – που δεν θέλει να φάει κάτι ή να πάει για ύπνο και περιστασιακά θα αγγίξει κάτι που δεν πρέπει. Της μαθαίνουμε να μας λέει καθαρά τι θέλει και όχι να φωνάζει, την ανταμείβουμε όταν προοδεύει και μερικές φορές την τιμωρούμε για κάποιο σφάλμα. Δεν είναι τέλεια όπως και να έχει, όμως είναι η κόρη μας και την λατρεύουμε.

Και ξέρετε κάτι; Είμαι κι εγώ η διασημότητα του Θεού. Παρ' όλα μου τα λάθη, δεν παύω να δίνω χαρά στον Πατέρα μου. Αυτός παρακολουθεί την κάθε μου κίνηση και Του αρέσει να βλέπει ποια θα είναι η επόμενη. Μου στέλνει ενθαρρυντικά μηνύματα μέσα απ' τον Λόγο Του και με προστατεύει όπου και να βρίσκομαι. Είναι δικαίος και με διδάσκει μέσα απ' τις επιλογές που κάνω και τις επακόλουθες συνέπειες.¹ Μέσω της δικής Του θυσίας, μου προσέφερε ατελείωτη αγάπη και είναι πάντα διαθέσιμος για να ακούει τα αιτήματά μου οπουδήποτε, οποτεδήποτε.² Οι ανταμοιβές που προσφέρει

είναι ανεκτίμητες και αιώνιες και είτε το πιστεύετε είτε όχι, είμαι το αγαπημένο Του παιδί, όπως είστε κι εσείς.³

Σε έναν κόσμο πλημμυρισμένο από τρόπους να βρισκόμαστε «κοντά» σε εκείνους που νοιαζόμαστε ή μας ενδιαφέρουν, είναι παρήγορο το γεγονός ότι ο Θεός δεν χρειάζεται κοινωνική δικτύωση ή άρθρα περιοδικών, ή έλεγχο κατάστασης για να μας καταλαβαίνει. Μας γνωρίζει πριν καν γεννηθούμε και θα μας έχει κοντά Του για πάντα. Είμαστε ξεχωριστοί γι' Αυτόν και έχει ένα σχέδιο για τον καθένα μας. Όπως η κόρη μου γεμίζει την καρδιά μου κάθε φορά που με αποκαλεί «Μπαμπά!» έτσι συγκινείται και η καρδιά του Πατέρα μας όταν Τον αποκαλούμε κατ' αυτόν τον τρόπο.⁴ Ανεξάρτητα απ' το αν νοιώθετε άξιοι ή όχι, γι' Αυτόν, είστε οι καλύτεροι!

Ο CHRIS MIZRANY ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ, ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. ■

A close-up, profile view of a woman with long dark hair looking out a window at the ocean. The lighting is warm and golden, suggesting a sunset or sunrise. The window frame is visible on the left.

ΜΕΤΑΔΩΣΕ ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΙ ΕΣΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ MICHELE ROYS

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΔΙΑΒΑΖΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ «PAY IT FORWARD MOVEMENT».¹ Αυτό που μου έκανε εντύπωση είναι το πόσο απλή είναι η φιλοσοφία του. Αν και μερικές φορές είναι δύσκολο να φερθείς αλτρουιστικά και να κάνεις κάτι για κάποιον επειδή κάποιος άλλος σε βοήθησε ή επειδή θέλεις να συνεχιστεί ο κύκλος αυτός.

Τόσες πολλές φορές εγώ η ίδια χρειάστηκα βοήθεια και κάποιος άλλος με βοήθησε. Όταν ήμουν 19 ετών και έφευγα απ' την Ινδία όπου έκανα εθελοντική εργασία για δύο χρόνια, η καρδιά μου ένοιωθε ραγισμένη. Μου άρεσε η δουλειά που έκανα με τα στερημένα παιδιά, τους κωφάλαλους και γενικά τη βοήθεια που προσφέραμε. Μου ήταν δύσκολο ακόμα και να ετοιμάσω τη βαλίτσα μου. Είχα μαζέψει τόσα πολλά πράγματα κατά την παραμονή μου εκεί και υπήρχαν όρια από την αεροπορική εταιρεία κι έτσι τα περιόρισα όλα σε μια μεγάλη βαλίτσα, συν μια μικρή χειραποσκευή μαζί με την κιθάρα μου.

Έφθασα στο αεροδρόμιο του Νέου Δελχί τρεις ώρες νωρίτερα πριν αναχωρήσω, στεναχωρημένη αφού έπρεπε να πω αντίο σε ανθρώπους και πράγματα που είχα αγαπήσει.

Όταν τηλεφώνησα να τους ρωτήσω πόσα κιλά μπορούσα να πάρω στο ταξίδι μου, μου είπαν 32 και πως η κιθάρα μου θα υπολογιζόταν σαν επιπλέον αποσκευή. Όμως, όταν έφθασα στη σειρά να βάλω τη βαλίτσα μου στις αποσκευές, η

1. βλ. <http://www.payitforwardfoundation.org/about>

κυρία εκεί μου είπε πως σε αυτήν ειδικά την πτήση δικαιούμουν να πάρω μόνο 23 κιλά και ότι *έπρεπε* να πληρώσω επιπλέον και για την κιθάρα μου. Επίσης μου ανέφερε ότι η χειραποσκευή που είχα μαζί μου ήταν υπέρβαρη.

Δεν ήξερα τι να κάνω. Δεν είχα χρήματα να πληρώσω τα επιπλέον και δεν μπορούσα να αποδεχτώ το ότι μου έλεγαν κάτι διαφορετικό τώρα, απ' ό,τι όταν τους ρώτησα τηλεφωνικά.

Ζήτησα να δω τον προϊστάμενο. Καθώς περίμενα, παρατήρησα ότι έδειχνε πολύ ενοχλημένος για κάτι. Μιλούσε με έντονο τρόπο σε τρία διαφορετικά άτομα και έβλεπα ότι είχα έρθει σε λάθος ώρα. Προσευχήθηκα απεγνωσμένα να κάνει κάτι ο Θεός, αφού δεν ήξερα τι άλλο μπορούσα να κάνω. Οι φίλοι μου που με έφεραν στο αεροδρόμιο είχαν φύγει ήδη και δεν ήξερα πώς να ξεφορτωθώ μερικά απ' τα ρούχα μου στη βαλίτσα ή την κιθάρα αν έπρεπε.

Ο προϊστάμενος με ρώτησε τι χρειαζόμουν. Προσπάθησα να του εξηγήσω τη δυσκολία μου όσο πιο επακριβώς μπορούσα και τον ρώτησα αν γινόταν να μην πληρώσω για το επιπλέον βάρος μια και δεν είχα τα χρήματα. Αρνήθηκε να κάνει αυτή την εξαίρεση και μου είπε πως αν δεν πλήρωνα, οι επιλογές μου ήταν, είτε να χάσω την πτήση μου, είτε να πετάξω στα σκουπιά τα «επιπλέον» ώστε να πάρω την πτήση.

Φανταστείτε πως ένοιωσα. Συντετριμμένη. Αγανακτισμένη. Μπερδεμένη. Αναρωτιόμουν γιατί μου συνέβαινε αυτό. Δεν ήταν λάθος μου το

ότι η αεροπορική εταιρία μου είχε δώσει λάθος πληροφορίες. Νόμιζα ότι θα ήταν κάτι το πολύ απλό για τον προϊστάμενο εκεί, να πει ένα απλό «ναι», ειδικά αφού άκουσε ότι έκανα εθελοντική εργασία για δύο χρόνια βοηθώντας συνανθρώπους του στη χώρα του.

Και να σου τότε που κάποιος με ρώτησε ποιο ήταν το πρόβλημά μου. Του εξήγησα όλη την ιστορία, για τον λόγο που έφευγα απ' την Ινδία μέχρι το συμβάν εκεί. Επίσης του εξήγησα πως ζήτησα από τον προϊστάμενο να με βοηθήσει, όμως δεν ήθελε να το κάνει.

Ανακάλυψα πως ο κύριος αυτός δούλευε σε μια άλλη αεροπορική εταιρία και γνώριζε τον προϊστάμενο που είχα ρωτήσει εγώ. Πήγε να τον ρωτήσει αν θα μπορούσε να με βοηθήσει με το επιπλέον βάρος. Ο προϊστάμενος του είπε ότι είχε να φροντίσει σπουδαιότερα προβλήματα απ' το δικό μου.

Ο κύριος αυτός παρέμεινε σκεπτικός για λίγο και μετά μου είπε, «Θα πληρώσω εγώ για το επιπλέον βάρος. Βλέπεις παίρνω κι εγώ την ίδια πτήση και θα ήταν ντροπή να την χάσεις εσύ, όταν έχεις κάνει τόσα πολλά για τους συμπατριώτες μου!»

Είχα μείνει εμβρόντητη, ανακουφισμένη και πολύ ευγνώμων.

Στη διάρκεια της πολύωρης πτήσης, κάθισα δίπλα σε αυτόν τον κύριο και μου εξήγησε πως όταν ήταν πιο νέος, στην ηλικία μου, είχε αντιμετωπίσει μια παρόμοια κατάσταση. Κάποιος ήλθε και τον ρώτησε αν χρειάζεται κάποια βοήθεια. Εξήγησε αυτό που αντιμετώπιζε και εκείνος ο κύριος του πλήρωσε το

εισιτήριο του τραίνου και του ζήτησε να κάνει κι αυτός κάτι παρόμοιο για κάποιον άλλον.

Μου είπε πως όταν με είδε να πηγαίνω πέρα – δώθε στο αεροδρόμιο, ένοιωσε άσχημα για μένα καθώς κι αυτός έχει τρεις κόρες. Μία απ' αυτές ήταν καθ' οδό προς την Βρετανία και σκεφτόταν πώς θα ένοιωθε αυτή αν είχε κολλήσει κάπου και χρειαζόταν βοήθεια και γι' αυτό το λόγο αποφάσισε να με βοηθήσει.

Ένοιωσε καλά που το έκανε, επειδή όχι μόνο είχε βοηθηθεί κι αυτός ο ίδιος όταν ήταν νεώτερος και ένοιωθε πως ήταν η σειρά του να κάνει κάτι καλό για κάποιον άλλον, αλλά επίσης επειδή ήξερε ότι ήταν το σωστό να κάνει. Είπε πως γνώριζε ότι ο Θεός πάντα τον παρακολουθεί και αν οι κόρες του βρισκόταν σε κάποια δύσκολη κατάσταση, ήξερε ότι ο Θεός θα έκανε κάτι και γι' αυτές επίσης.

Αυτός ο κύριος μετάδωσε το καλό σε κάποιον άλλον, έφτιαξε την ημέρα μου και άφησε ένα μεγάλο αντίκτυπο στη ζωή μου. Από τότε, κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ για να βοηθάω και να δίνω στους άλλους. Γνωρίζω πως αυτό είναι το σωστό αλλά επίσης και επειδή κάποιος άλλος βοήθησε κι εμένα. Δίνουμε απ' την καρδιά μας και προσφέρουμε στους άλλους την καλοσύνη που έχει προσφερθεί και σε μας.

Η MICHELE ROYS ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ JOYCE SUTTIN

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΟΝΙΑΣ

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑ ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ και όταν ρώτησαν τον προσκεκλημένο, «Ποια είναι η σπουδαιότερη ανάγκη στον κόσμο σήμερα;» αυτός αποκρίθηκε χωρίς δισταγμό και είπε «Συμπόνια, ο κόσμος μας χρειάζεται περισσότερη συμπόνια».

Πιθανόν εγώ να είχα αποκριθεί χωρίς να σκεφτώ, ότι ο κόσμος χρειάζεται περισσότερη αγάπη. Όμως μου άρεσε η απάντησή του. Ήταν πιο συγκεκριμένη με το να πει ότι ο κόσμος χρειάζεται περισσότερη συμπόνια.

Συμπόνια σημαίνει να βάζεις τον εαυτό σου στη θέση του άλλου. Συμπόνια είναι να προσφέρεις σε κάποιον το ευεργέτημα της αμφιβολίας. Συμπόνια είναι να αντιλαμβάνεσαι ότι ο καθένας έχει τη δική του ιστορία. Η συμπόνια μας βοηθά να ακούμε περισσότερο και να συμβουλευόμαστε λιγότερο. Μας βοηθάει να προσπαθούμε να κατανοούμε και να αποφεύγουμε να κρίνουμε.

Τότε θυμήθηκα μια άλλη φίλη που είχα γνωρίσει, την Τζούντυ. Όταν την

πρωτοσυνάντησα στη γειτονιά μου, προσπάθησα να της μιλήσω. Ούτε ανταποκρίθηκε, ούτε μου μίλησε. Μετά από μήνες προσπαθειών, τελικά μου μίλησε και μου εξήγησε ότι είχε σοβαρό πρόβλημα με την πλάτη της και ότι όταν περπατούσε πονούσε τόσο πολύ που μετά βίας μπορούσε να αρθρώσει λέξη. Μετά από μια εγχείρηση που έκανε και έγινε καλύτερα, γίναμε καλές φίλες. Με δίδαξε να μη κρίνω τους άλλους. Συχνά μπορεί να αντιμετωπίζουν δυσκολίες που εμείς δεν μπορούμε καν να φανταστούμε. Η Τζούντυ με δίδαξε ένα καλό μάθημα όσον αφορά τη συμπόνια.

Στον σημερινό κόσμο, στον οποίο οι άνθρωποι βιάζονται να σχολιάσουν και να κρίνουν καταστάσεις που ξεπετάγονται στις οθόνες των υπολογιστών τους, χρειαζόμαστε περισσότερη συμπόνια. Όταν είναι πολύ κοινό να κατακρίνουμε, να φοβερίζουμε και να κακολογούμε τους άλλους σημαίνει ότι δεν βρίσκουμε τον χρόνο να κατανοήσουμε και τότε χρειαζόμαστε περισσότερη συμπόνια. Όταν αφήνουμε τον φόβο να ορθώσει τείχη ανάμεσά μας, χρειαζόμαστε περισσότερη συμπόνια. Αν θέλουμε να επιτρέψουμε στον Ιησού

να ελέγχει περισσότερο τη ζωή μας και τις σκέψεις μας, χρειαζόμαστε περισσότερη συμπόνια.

Η JOYCE SUTTIN ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

Να χαίρεστε μ' αυτούς που χαίρονται, και να κλαίτε μ' αυτούς που κλαίνε. — *Ρωμαίους 12:15*

♦
Να έχετε ως κανόνα το να είστε ευγενικοί με τους νέους, συμπονετικοί με τους ηλικιωμένους, συμπάσχοντες με τους υποφέροντες και ανεκτικοί με τους αδύναμους και τους αδικημένους. — *Lloyd Shearer (1916–2001)*

♦
Οποτεδήποτε πάτε να κρίνετε κάποιον, κάνετε στον εαυτό σας την ακόλουθη ερώτηση: Ποιο απ' τα δικά μου λάθη μου θυμίζει περισσότερο το άτομο που πρόκειται να κρίνω; — *Μάρκος Αυρήλιος (121-180)*

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIE ALVERO

ΝΟΙΩΘΟΝΤΑΣ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΑΞΙΑ

ΟΤΑΝ ΡΩΤΗΣΑΝ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΠΟΙΕΣ ΗΤΑΝ ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ,

Αυτός αποκρίθηκε, «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου και θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου. Σ' αυτές τις δύο εντολές βασίζονται ολόκληρος ο νόμος και οι προφήτες».¹

Προφανώς Αυτός γνώριζε ότι καθώς μαθαίνουμε να αγαπάμε, θα μαθαίναμε και τι σημαίνει να είσαι άγιος. Νομίζω ότι επίσης γνώριζε ότι αυτή ήταν πιθανόν η πιο δύσκολη εντολή να εφαρμοστεί. Θα μας ήταν πολύ πιο εύκολο να τα βγάλουμε πέρα με έναν κατάλογο από κανόνες – τουλάχιστον εκείνη την εποχή και θα ήταν γνωστό σε όλους μας για ποιος τα πήγαινε καλά και ποιος όχι. Ποιος ήταν άγιος και ποιος δεν ήταν. Τώρα έχουμε επωμιστεί την φαινομενικά ακατόρθωτη αποστολή του να αγαπάμε τους γύρω μας, ακόμα και αν αυτοί δεν το αξίζουν.

Όμως για πάρα πολύ καιρό, δεν τις έβλεπα κατ' αυτόν τον τρόπο τις εντολές Του. Κατά κάποιο τρόπο είχα εξομώσει την αγάπη με την αξία. Ο Θεός με αγαπούσε επειδή εγώ άξιζα την αγάπη Του και εγώ αγαπούσα εκείνους που άξιζαν την αγάπη μου.

Και να που μια μέρα, η καρδιά μου έκανε την εξής ερώτηση: *Τι έκανα εγώ ώστε να αξίζω την αγάπη του Θεού; Τίποτα. Μήπως περιόρισα τις αμαρτίες μου και τα ελαττώματά μου μέσα σε ένα «αξιολάτρευτο» αποτέλεσμα; Όχι.* Αντιλήφθηκα πως Αυτός δεν με αγαπά επειδή εγώ το αξίζω, αλλά ότι εγώ αξίζω επειδή Αυτός με αγαπάει. Ειλικρινά, χρειάστηκε λίγο καιρό για να πιάσω το όλο νόημα. Ήταν υπερβολικά απελευθερωτικό το να αντιληφθώ ότι η ζωή μου δεν ήταν ένα οδοιπορικό για να σκοράρω όσους περισσότερους πόντους «αγάπης» μπορούσα. Επίσης ήταν και πάρα πολύ ταπεινωτικό το

να αντιληφθώ ότι Αυτός με αγαπούσε ολοκληρωτικά, χωρίς εγώ να το αξίζω καθόλου.

Πως κάτι τέτοιο φέρνει τα πάνω-κάτω! Σε έναν κόσμο που εξομοιώνει την αξία με τα επιτεύγματα, τα αποτελέσματα και τους αριθμούς, ο μόνος λόγος που εγώ έχω κάποια αξία για τον Θεό είναι επειδή Αυτός με αγαπά. Τότε ήταν που κατανόησα τελικά τι εννοούσε ο Απόστολος Ιωάννης όταν είπε ότι αγαπάμε τον Θεό επειδή Αυτός μας αγαπήσε πρώτος.² Όταν κατανοούμε το βάθος της αγάπης του Θεού για εμάς και το μέγεθος της δικής μας αναξιοτήτας, πώς εμείς να μην Τον αγαπάμε!

Η MARIE ALVERO ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΗ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΤΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

Η αγάπη του Θεού είναι «πιστή» και «διαρκεί για πάντα».³ Και είναι και για σένα αν εσύ το θέλεις. Το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να την ζητήσεις: *Αγαπημένε μου Ιησού, Σε παρακαλώ έλα στη ζωή μου, συγχώρεσέ με για τα σφάλματά μου και βοήθησέ με να αγαπώ Εσένα και τους άλλους. Αμήν.*

1. Ματθαίου 22:37-40

2. βλ. Ιωάννη Α' 4:19

3. Ψαλμός 136:1

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Εγώ νοιιάζομαι

Σε γνωρίζω, σε βλέπω και νοιάζομαι για σένα. Νοιάζομαι για το καθετί που σε πονά. Νοιάζομαι για το πώς νοιώθεις. Νοιάζομαι για το τι σκέπτεσαι. Νοιάζομαι για τις δυσκολίες και τις αντιξοότητες που αντιμετωπίζεις. Νοιάζομαι για τα παιδιά σου. Νοιάζομαι για τις θλίψεις σου. Νοιάζομαι για τα οικονομικά σου προβλήματα. Νοιάζομαι για την κατοικία σου και τις υλικές σου ανάγκες. Νοιάζομαι για τις ανάγκες των παιδιών σου και τις επισκευές που πρέπει να γίνουν. Νοιάζομαι για τους πνευματικούς σου αγώνες.

Σε περιμένω με ανοιχτή αγκαλιά. Η αγάπη που Μου στέλνεις με τις προσευχές σου και η αγάπη σου για τους άλλους είναι πολύτιμη για Μένα. Λάμπει σαν χρυσός. Η αγάπη σου έρχεται μπροστά Μου σαν ένα δροσιστικό και αναζωγονητικό άρωμα. Πολύτιμο παιδί Μου, σε αγαπώ τόσο πολύ!

